

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Pavlín Vyrkové v právní věci žalobce: **C. O. B.**, zast. JUDr. Petrem Kučerou, Ph.D., advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2017, č. j. 43 Az 18/2016 - 60,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Petru Kučerovi, Ph.D. **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v řízení o kasační stížnosti ve výši 4.114 Kč. Tato částka mu bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 4. 2016, č. j. OAM-1054/ZA-ZA02-K01-2015, zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 30. 3. 2017, č. j. 43 Az 18/2016 - 60, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

Stěžovatel napadl prostřednictvím svého zástupce rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rámci kasační stížnosti označil jako místo svého pobytu pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.

Nejvyšší správní soud v rámci své úřední činnosti z Evidenční karty stěžovatele X (č. 1. 8 spisu) zjistil, že stěžovatel Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí dne 2. 6. 2016

opustil, aniž by uvedl místo svého dalšího pobytu. K dotazu Nejvyššího správního soudu na pobyt stěžovatele žalovaný dne 2. 5. 2017 uvedl, že mu současné místo pobytu stěžovatele není známo. Rovněž Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, k dotazu Nejvyššího správního soudu na místo pobytu stěžovatele dne 3. 5. 2017 sdělila, že jí není známo. Také zástupce stěžovatele dne 12. 5. 2017 Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že mu pobyt stěžovatele není znám.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“ Podle § 33 písm. b) zákona o azylu „soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.“ Dikce uvedeného ustanovení „soud řízení zastaví“ neposkytuje možnost volby procesního postupu v případě nastoupení některé z předpokládaných okolností. Soud má v takové situaci povinnost řízení zastavit (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2008, č. j. 3 Azs 40/2008 - 67).

Jak již Nejvyšší správní soud zdůraznil v rozsudku ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004 - 45, „smyslem citovaného ustanovení zákona o azylu je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky. Svým způsobem představuje toto ustanovení i sankci pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany, resp. pro cizince, kteří v České republice podali žádost, o níž bylo rozhodnuto správním orgánem, vedli i soudní řízení, ale neohlásili soudu, u něhož je řízení vedeno, skutečné místo pobytu, které jinak nelze z evidence zjistit. Nezdržuje-li se takový účastník řízení v místě hlášeného pobytu v České republice, v důsledku nemožnosti dosáhnout jeho přítomnosti u soudu (např. za účelem objasnění pravdivosti tvrzení účastníka, vyjasnění rozporů mezi výpovědí účastníka před správním orgánem a novým tvrzením v kasační stížnosti, objasnění a rozvedení stížních bodů, apod.) vznikají v řízení u soudu značné průtahy, právě v důsledku neoznámení místa pobytu, případně jeho změny.“

Na základě zjištěných skutečností je zřejmé, že se stěžovatel nezdržuje v místě, které v kasační stížnosti označil jako místo svého pobytu, a současně se aktuální místo pobytu nepodařilo zjistit. Příslušné orgány a zástupce stěžovatele soudu sdělili, že místo pobytu stěžovatele neznají. Z výpisu Evidenční karty žadatele je zjevné, že se stěžovatel na adrese uvedené v databázi nezdržuje. V posuzované věci byly vyčerpány všechny standardní prostředky, kterými by bylo možné zjistit místo pobytu stěžovatele, a Nejvyšší správní soud proto považuje za prokázané, že jeho pobyt není znám.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že postupoval v souladu s platnou judikaturou, podle níž v případě, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o mezinárodní ochranu, nelze zjistit místo pobytu, soud řízení o kasační stížnosti zastaví bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv (srov. usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66).

pokračování

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce stěžovatele JUDr. Petr Kučera, Ph.D. provedl ve věci v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, a to písemné podání soudu ve věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), kterým bylo podání kasační stížnosti. Za jeden úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Ustanovenému zástupci dále náleží částka 714 Kč, tj. 21% DPH z částky 3.400 Kč. Odměna za zastupování celkem činí 4.114 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu